

παρουσιάσθη ως άνθεκτικόν και εις τὸν Μολυσματικόν ἐκφυλισμόν. Ἡ παρατήρησις αὕτη, ἥτις δὲν ἔχει εἰσέτι ἐπιβεβιωθῆ πλήρως, ἐγένετο ἐν Γαλλίᾳ καὶ δὴ εἰς τοὺς ἀμπελώνας τοῦ Châteauneuf-du-Pape, γνωστὸς ὡς χαλκώδεις ἀμπελώνας (Vignobles caillouteux). Ἡ προτίμησις του αὕτη ὑπὸ τῶν Γάλλων ἀμπελοουργῶν οφείλεται ἐπίσης εἰς τὴν μεγάλην του ἀνθεκτικότητα εἰς τὴν ξηρασίαν. Αἱ δύο αὗται ἐσχάτως ἐκτιμηθεῖσαι ἰδιότητες του ἠῤῥησαν ταχέως τὴν ζήτησίν του εἰς τρόπον ὥστε ἐνῶ κατὰ τὸ 1944, ἦτοι κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἰθρύσεως ἐν Montpellier Γαλλίας τῆς ὑπερσίας Ἐπιλογῆς καὶ Ἐλέγχου τοῦ ξύλου καὶ τῶν φυτῶν τῆς ἀμπέλου, δὲν ὑπῆρχον εἰ μὴ μόνον 30 στρέμματα μητρικῶν φυτῶν ἐκ τοῦ ὑποκειμένου τούτου, κατὰ τὸ 1951 αὐτὰ ἠῤῥήθησαν εἰς 1500 καὶ σήμερον ἀριθμοῦνται περὶ τὰ 3.800 στρέμματα. Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι δεικνύουν τὴν προτίμησιν ἥτις ἐγένετο εἰς τὸ 44-53M κατὰ τὴν ἀναστάσιν τοῦ Γαλλικοῦ ἀμπελώνα ἀπὸ τοῦ τελευταίου πολέμου καὶ ἐντεῦθεν.

Αἱ λοιπαὶ ἰδιότητες τοῦ ὑποκειμένου τούτου εἶναι ἐπίσης ἐνδιαφέρουσαι. Ἡ παραγωγή του εἰς ξύλον εἶναι πολὺ καλὴ διότι εἰ κληματίδες του εἶναι μακρὰ, ὀλίγον δι-ακλαδίζόμεναι, ἀρκετὰ παχειαὶ καὶ εὐθειαί. Ἡ ὀριμανσις τοῦ ξύλου εἶναι πρόωμος, ὑπολογισθιμένης 6000 — 7000 μέτρων κατὰ στρέμμα.

Ἡ ριζοβολία του εἶναι ἐπίσης καλὴ. Τὸ ποσοστὸν τῆς ἐπιτυχίας του εἰς τὸ φυτῶν ἀνέρχεται κατὰ μέσον ὄρον εἰς 60 ο). Ἀναφέρεται ὑπὸ τοῦ P. Gallés ὅτι εἰς τινα περιοχὴν τῆς Γαλλίας παρὰ τὰς λίαν δυσμενεῖς συνθήκας αἰτίνας ἐπεκράτησαν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς φυτεύσεως, ἡ ριζοβολία του ἀνῆλθεν εἰς 95 ο). Ἡ ἐπιτυχία του κατὰ τὸν ἐπὶ τόπου ἐμβολιασμόν ἢ τὸν ἐπὶ τραπέζης, εἶναι ἐξαιρετικὴ ἀνερχομένη εἰς 92 ο) περίπου.

Ἀπὸ ἀπόψεως συγγενείας τοῦ 44-53M μετὰ τῶν εὐρωπαϊκῶν ποικιλιῶν, φαίνεται ὅτι ἔχει μόνον δὲν ὀφίσταται ἀσυμβίβαστόν τι εἰς τὴν ἀρμονικὴν συμβίωσίν των, ἀλλὰ ἀποτελεῖ τούτο ἐν ἐκ τῶν σπανίων ὑποκειμένων ἐπὶ τῶν ὀποίων ἡ Γαλλικὴ ποικιλία Grenache δὲν ὀφίσταται ἀνῤῥοιαν. Κατόπιν τούτου εἶναι πολὺ πιθανόν αἱ ἡμέτεραι ποικιλίαι Σταφιδάμπελο, Αὐγουλάτο, Τσαόσι, Ροδίτης κλπ. φυσιολογικῶς ὑποκειμένοι εἰς ἀνῤῥοιαν, νὰ δεικνύουν καλλιτέραν συγγένειαν πρὸς τὸ ὑποκείμενον τούτο ἀπὸ οὐδὲν ἄλλο.

Εἶναι ἀπρόσβλητον ἀπὸ τὸν Περονόσπορον καὶ δὲν παρατηροῦνται φυλλοξηρμακα κηλίδες ἐπὶ τῶν φύλλων του. Ἄν καὶ δὲν ὑπάρχῃ σχετικὴ μελέτῃ ἐπὶ τῆς ἀντοχῆς

τοῦ ριζικοῦ του συστήματος εἰς τὴν ριζόβιον μορφήν τῆς Φυλλοξήρας, ἐν τούτοις ἡ γενετικὴ του σύνθεσις οὐδόλως ἀντιτίθεται εἰς μίαν μακρὰν διάρκειαν τῶν ἐξ αὐτοῦ φυτῶν.

Ἡ ἐξέτασις τῶν γεννητόρων ἀπὸ ἀπόψεως ἀντοχῆς των εἰς τὴν χλώρωσιν, θὰ ἠδύνατο ν' ἀφίστη νὰ ὑποτεθῆ ὅτι τὸ 44-53M δὲν θ' ἀντεῖχεν εἰς μίαν ὑψηλὴν περιεκτικότητα ἀσβεστίου. Ἐν τούτοις ἀναφέρεται ὅτι εἰς ἐδάφη ἔνθα ἡ περιεκτικότης εἰς ὀλικὸν ἀνθρακικὸν ἀσβεστίνον ἀνῤῥηγοτο εἰς 20 ο) καὶ εἰς τὰ ὅποια αἱ ἐμβολιασμένοι εὐρωπαϊκαὶ ποικιλίαι ἐπὶ τοῦ Rupestris du Lot ἐκτρινίζον ἐλαφρῶς, τὰ ἐπὶ τοῦ 44-53M ἐμβόλια παρέμενον πράσινα. Κατὰ νεωτέρας ἐρεῦνας ἡ ἀντοχὴ του εἰς τὴν χλώρωσιν δέον ὅπως ὑπολογίζεται περίεξ τοῦ 10 ο) εἰς ἐνεργὸν ἀσβεστίνον, πρᾶγμα ὑπερ ἐπιτρέπει τὴν χρησιμοποίησίν του εἰς ἀρκετὰ μεγάλου ἀριθμὸν ἐδαφῶν.

Μία ἄλλη ἀξιοσημείωτος ἰδιότης τούτου, ὡς ἤδη ἀνεφέρθη, εἶναι ἡ μεγάλην του ἀντοχὴ εἰς τὴν ξηρασίαν, ἥτις τὸ κατατάσσει πρῶτον κατὰ σειρὰν εἰς τὸν πίνακα ἀντοχῆς τῶν ὑποκειμένων εἰς τὴν ξηρασίαν. Ἀπεδείχθη δὲν τούτο προσαρμόζεται λίαν καλῶς εἰς διάφορα πτωχὰ καὶ χαλικιώδη ἐδάφη, καθιστάμενον οὕτω πολύτιμον διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοιούτων ἐδαφῶν ὑπὸ τῆς ἀμπελοργίας.

Ἄν καὶ εἶναι δύσκολον εἰς τὴν ἀμπελοργικὴν ἐπιστήμην νὰ λάβῃ τις σαφῆ ἰδέαν ἐπὶ τῆς πραγματικῆς ἀξίας ἐνὸς ὑποκειμένου βασιζόμενος εἰς μελέτας καὶ παρατηρήσεις γενομένας εἰς ἄλλας περιοχὰς κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἀπομεμακρυσμένας τοῦ τόπου ἐνθα προτίθεται νὰ χρησιμοποίησῃ τὸ ὑποκείμενον τούτο, ἐν τούτοις αἱ μελέται καὶ παρατηρήσεις αὗται δὲν παύουν ἀπὸ τοῦ νὰ ἔχουν μίαν ἐνδεικτικὴν ἀξίαν, ἥτις νὰ δύνανται νὰ ἀποτελέσῃ μίαν ἀπαρχὴν χρησιμοποίησεως τοῦ ἐν λόγῳ ὑποκειμένου εἰς περιοχὰς προσομοιοζούσας οἰκολογικῶς πρὸς ἐκεῖνας ἐνθα εὐρέθη ὅτι τούτο προσαρμόζεται καλῶς. Οὕτω διὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ὑπὸ μελέτην ὑποκειμένου 44-53M, ὁπερ ὡς φαίνεται ἐγκλείει πολυτίμους ἰδιότητας, ἡ χρησιμοποίησις του δοκιμαστικῶς εἰς τὸν ὑπὸ ἀναστάσιν ἀμπελώνα τῆς Ἀττικῆς εἰς τὴν ὅποιαν πολλὰ ἐδάφη κατεχόμενα ὑπὸ ἀμπέλων εἶναι λίαν ἐξρηὰ πτωχὰ, ὅθ' ἠδύνατο ἴσως νὰ ἔχῃ εὐνοϊκὰ ἀποτελέσματα. Ἄλλὰ καὶ εἰς τὰς Σταφιδο-παραγωγικὰς περιοχὰς, τινῶν ἐκ τῶν ὀποίων τὰ ἐδάφη ὄντα ἀμμόδη εἶναι ἐξρηὰ καὶ πτωχὰ (ὅπως π.χ. εἰς πλείστας τοποθεσίας τῆς Μεσσηνίας) τὸ ὑποκείμενον τοῦτο ἴσως εἶδιδε καλὰ ἀποτελέσματα ἀπὸ ἀπόψεως τῶσον προσαρμογῆς εἰς τὰ ἐδάφη